

ÎNCHEIERE

09 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Liudmila Cozarenco,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul Băncii Comerciale „Universalbank” Societate pe Acțiuni, Întreprinderea Individuală „Ion Ropot” împotriva Liudmilei Cozarenco, intervenienții accesorii Întreprinderea Individuală „Gagauz Ecaterina”, Anna Balaban cu privire la rezilierea contractului de credit și încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 24 decembrie 2015

c o n s t a t ă:

La data de 27 martie 2012 lichidatorul Băncii Comerciale „Universalbank” Societate pe Acțiuni (în continuare – BC „Universalbank” SA), Întreprinderea Individuală „Ion Ropot” (în continuare – ÎI „Ion Ropot”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liudmilei Cozarenco, intervenienții accesorii Întreprinderea Individuală „Gagauz Ecaterina” (în continuare – ÎI „Gagauz Ecaterina”), Anna Balaban cu privire la rezilierea contractului de credit și încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, la data de 02 februarie 2011 a fost încheiat contractul de credit nr. LF-475000021 cu Liudmila Cozarenco, fiindu-i acordat un credit în sumă de 29000 de lei, cu termenul final de rambursare la 02 februarie 2013.

Susține că, datoria acumulată, conform calculului din 07 februarie 2012, a constituit suma totală de 19250,02 lei, iar la 08 februarie 2012, în adresa Liudmilei Cozarenco a fost expediată reclamația nr.01-331, prin care s-a solicitat restituirea datoriei acumulate în termen de 15 zile, însă exigențele nu au fost îndeplinite.

Solicită rezilierea contractului de credit, încasarea datoriei în mărime de 20310,20 lei și cheltuielile judiciare în sumă de 709,30 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Comrat din 05 mai 2015 s-a admis acțiunea, s-a dispus rezilierea contractului de credit nr.LF-475000021 din 02 februarie 2011 încheiat între BC „Universalbank” SA și Liudmila Cozarenco, s-a încasat de la Liudmila Cozarenco în beneficiul BC „Universalbank” SA datoria în sumă de 20310,20 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 709,30 lei.

Prima instanță a reținut că, Liudmila Cozarenco la încheierea contractului de credit a manifestat voința de a-l încheia, a înțeles clauzele și consecințele contractuale, iar modul

de dispunere a mijloacelor bănești de către pîrîta, nu are importanță la examinarea unor astfel de litigii.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 24 decembrie 2015 s-a respins apelul declarat de Liudmila Cozarenco și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Comrat din 05 mai 2015.

La data de 03 martie 2016 Liudmila Cozarenco, a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 24 decembrie 2015 solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor instanțelor de judecată cu adoptarea unei hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale pricinii susținînd că, reclamantul la momentul înaintării cererii de chemare în judecată a înaintat una din cerințe cu privire la rezilierea contractului de credit, ignorînd-o pe parcursul examinării cauzei, iar instanța a admis creșterea dobînzilor și penalităților.

Consideră că, banca ilegal a deschis un cont bancar pe numele recurenteii, după care a transferat banii fără acordul scris al acesteia.

Susține că, nu a activat la Întreprinderea Individuală „Patraman Olga” (în continuare – ÎI „Patraman Olga”) și nu a prezentat băncii careva acte, însă contractul a fost semnat de ea la rugămintea Annei Balaban.

Menționează că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că organul de urmărire penală a înaintat învinuirea Annei Balaban în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (2) lit.c) din Codul penal, totodată anunțînd-o în căutare.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că

aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit art.442 alin.(1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen reieșind din faptul că avizul de recepție pe numele recurenteii conține aplicată ștampila oficiului poștal Comrat cu data de 19 ianuarie 2016 (Vol. II, f.d. 72, verso), iar recurenta indicând în cererea de recurs că a luat cunoștință cu decizia recurată la data de 15 ianuarie 2016, fapt ce determină că recursul a fost declarat în termen.

Argumentele invocate în recurs precum că, reclamantul la momentul înaintării cererii de chemare în judecată a înaintat una din cerințe cu privire la rezilierea contractului de credit, ignorând cerința respectivă pe parcursul examinării cauzei, iar instanța a admis creșterea dobânzilor și penalităților, nu poate fi reținute deoarece, reieșind din principiul disponibilității în drepturi a participanților la proces (art.27 din Codul de procedură civilă) părțile din proces pot dispune liber de dreptul subiectiv material și de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare, or la examinarea pricinii în fond reprezentantul reclamantului indicând că-și susține integral cererea de chemare în judecată (Vol. I, f.d. 229 verso), înglobează și cerința cu privire la rezilierea contractului de credit.

La fel, art.10 alin.(1) din Codul civil prevede că, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Respectiv, creșterea dobânzilor și penalităților admisă de instanțele inferioare sunt în concordanță cu dispozițiile art.585, art. 619 și art.624 din Codul civil care *inter alia* prevăd că în cazul în care, conform contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei dacă contractul nu prevede o altă rată și clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani.

Afirmația cu privire la faptul că banca ilegal a deschis un cont bancar pe numele recurenteii, după care a transferat banii fără acordul scris al acesteia, poartă un caracter declarativ, or pct.3.2 și 3.5. din contractul de credit nr. LF-475000021 din 02 februarie 2011 (Vol. I, f.d. 2) infirmă cele declarate de recurentă în cererea de recurs.

Alegațiile invocate de recurentă precum că, nu a activat la ÎI „Patraman Olga” și nu a prezentat băncii careva acte, nu pot fi reținute, or copiile actelor din materialele dosarului (Vol. I, f.d.42-45) confirmă contrariile celor invocate de recurentă. Mai mult,

cele invocate cu privire la încheierea contractului de credit din inițiativa Annei Balaban, or la încheierea contractului de credit persistă acte juridice care au stat la baza tranzacției menționate.

Sușținerile recurente precum că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că organul de urmărire penală a înaintat învinuirea Annei Balaban în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (2) lit.c) din Codul penal, totodată anunțând-o în căutare, nu pot fi reținute, deoarece circumstanțele invocate au apărut ulterior emiterii deciziei recurate, iar în recurs nu pot fi administrate noi probe. Mai mult, art.123 alin.(3) din Codul de procedură civilă prevede temeiul degrevării de probațiune se efectuează printr-o sentința pronunțată de instanța judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, care este obligatorie pentru instanța chemată să se pronunțe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunțat sentința numai dacă aceste acte au avut loc și numai în măsura în care au fost săvârșite de persoana în cauză.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Liudmila Cozarenco ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Liudmila Cozarenco se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan